

NA SLOVÍČKO

Naši učelia tak, ako ich nepoznáte! Tentokrát s **Miljanou Mišovou**

Je učiteľstvo Váš splnený sen?

Nikdy som nesnívala o tom, že by som chcela byť učiteľkou. Moje predstavy boli úplne iné, dobrodružnejšie, avšak politická situácia, ktorá sa diala v mojej rodnej krajine (Srbsku), moje sny prekazila.

Prvýkrát som sa s anglickým jazykom stretla na základnej škole. Dodnes si pamätám, že som ako jedenásťročná mala prvú hodinu anglického jazyka a bola som priam unesená svojou angličtinárkou. Fascinovala ma jej plynulá reč a celkovo celá hodina z hľadiska obsahu. Vtedy som si nahlas povedala: „Áno, angličtina je to, čo má bude baviť.“ Od tej chvíle som sa anglickému jazyku venovala nielen v škole, ale aj mimo nej. Na strednej škole som robila prekladateľku vo firme, v ktorej pracoval môj otec. Bola to Továrň farebných kovov. Odborná angličtina, ktorá je potrebná na preklad, mi učarila. Počas vysokej školy som doučovala deti na základnej škole, ale aj tých, ktorí mali reparáty. Celkom ma to bavilo a aj mi to išlo.

Ako som už spomínala, na strednej škole som prekladala, a to veľmi veľa. Z toho dôvodu som najprv chcela byť prekladateľkou a tlmočnicou. Mala som ísť na výmenný pobyt do Ameriky, avšak začala sa Chorvátsko - Srbská občianska vojna, a v tom momente sa moje sny rozplynuli a môj život sa

Čomu sa vo voľnom čase venujete?

Ako asi každá matka, svoj čas najradšej trávim s mojimi deťmi. Rada čítam, predovšetkým diela od mojej obľúbenej spisovateľky Jodi Picoult, od ktorej mám až 25 kníh. Mojou vášňou aj ventilom je divadlo. Píšem divadelné scenáre pre svoj divadelný krúžok. Okrem iného rada chodím na túry a jazdím na bicykli. Ak by som to mala zhrnúť, venujem sa ľuďom, ktorých mám rada.

Máte obľúbenú knihu?

Musím sa priznať, že mám viacero obľúbených kníh. Mojmí srdcovkami z mladosti sú: „100 rokov samoty“ (Gabriel Garcia Márquez), „Tichý Don“ (Michail Alexandrovič Šolochov), „Zločin a Trest“ (Fiodor Michajlovič Dostojevskij) a „Obraz Doriana Graya“ (Oscar Wilde).

Mojou súčasnou najobľúbenejšou spisovateľkou je Jodi Picoult. Od nej mám najradšej 2 knihy a to: „House Rules“ a „The StoryTeller“. Kniha „House Rules“ rozpráva príbeh o chlapcovi s aspergerovým syndrómom

začal vyvíjať iným smerom. Jediné, čo som vtedy vedela bolo, že anglický jazyk mi otvára množstvo dvier. Chcela som cestovať, spoznať svet a samozrejme zdokonaľovať si angličtinu. Nikdy som si nepomyslela, že by sa zo mňa mohla stať učiteľka. Jedno je ale isté, asi mi bolo súdené sa ňou stať a ja svoju prácu milujem.

Prečo práve anglický jazyk?

V minulosti anglický jazyk nebol hlavným cudzím jazykom a na mnohých školách sa dokonca vôbec nevyučoval. Mala som to šťastie, že počas štúdia na základnej škole, bol môj ročník prvý v histórii Srbska, ktorý dostal anglický jazyk ako prvý cudzí jazyk. Do vtedy sa vyučovala totižto iba ruština. A tak sa na mňa usmialo šťastie, ktoré mi zmenilo život. Angličtina sa stala mojou láskou na celý život. Čo sa týka angličtiny, mám rada všetky jej podoby (okrem nadávania). Najviac inklinujem k britskej, ale rada skúmam angličtinu aj iných anglicky hovoriacich krajín. Práve tá univerzálnosť, ktorá vám umožňuje komunikovať s hocikým, kdekoľvek, na akúkoľvek tému, či na akejkolvek úrovni, je úžasná. Nič nespája ľudí, tak ako reč. A v súčasnej, modernej dobe, je tým spojovacím nástrojom angličtina.

Je angličtina dôležitá? Presvedčte nás

Myslím si, že mladých ľudí to tom vôbec presvedčať nemusím. Sú si vedomí toho, aká dôležitá je znalosť anglického jazyka. Cestujú, robia medzinárodné projekty, komunikujú online, nakupujú online, chodia na kurzy a pobyty do zahraničia a majú kamarátov v rôznych kútoch sveta. Angličtina je v dnešnom svet „must have“ a otvára všetky dvere.

Prečo je podľa Vás vzdelanie dôležité?

Keď budete v mojom veku, zistíte, že vzdelávanie sa nikdy nekončí. Či to chceme alebo nie, vzdelávame sa celý svoj život. Neustále posúvame hranice svojich vedomostí a zručností. Každým dňom sa učíme niečo nové. Možno si to ani neuvedomujeme, no vzdelávame sa stále, aj keď nie sme v škole či v práci. Život sám o sebe je určitým vzdelávacím procesom. Na konci tohto procesu síce nedostaneme diplom či titul, avšak získame tým niečo oveľa dôležitejšie, samých seba, osobnosť. Vzdelávanie vo vzdelávacích inštitúciách, akými sú napríklad školy, nám pomáha nájsť si cestu k našej osobnosti. Pre niektorých predstavuje škola len množstvo poučiek a definícií, ktoré nikdy nikde nevyužijú. Ale je to skutočne tak? Možno v budúcnosti žiaci nebudú potrebovať

a ponúka náhľad na život s osobou trpiacou danou diagnózou z viacerých pohľadov. Z pohľadu matky, brata, ale aj samotného chlapca. Druhá kniha, „The StoryTeller“ poukazuje na to, ako Holokaust ovplyvnil mnohé generácie, a že neprežili len tí, ktorí sú jeho obeťami, ale aj jeho aktérmi.

Aký je Váš obľúbený film?

„House of Cards“ z roku 1993 je d n o z n a č n é v y h r á v a . Odporúčam si ho pozrieť. Je to film o detskej duši, vnútornej rovnováhe, strate blízkej osoby a zmiernenia sa s bolesťou zo straty. „House of Cards“ poukazuje na to, aké zraniteľné a krehké sú deti. Z moderných „King's Speech“.

Čo vy a hudba?

Mám rada balkánsku pop scénu z 90' rokov. Ale aj moderný pop. Vlastne počúvam všetko...

Je niečo, čo by ste ešte chceli zažiť?

Chcela by som mať skúsenosť učiť na strednej a vysokej škole niekde v Amerike alebo v Anglicku. Najlepšie, predmet Drama.

každú jednu vetu, čo mali napísanú v poznámkovom zošite, no to nie je to jediné, čo sa v škole naučíme. Práca v tíme, samostatnosť, pracovitosť, kreativnosť, sebavedomie a množstvo iných vlastností získame práve v škole a k tomu aj vedomosti z rôznych oblastí. Vďaka vzdelaniu máme oči otvorené dokorán a vidíme všetky možnosti, ktoré sa nám ponúkajú. Vzdelanie nás nerobí len múdrejšími, prebúdza v nás širokú škálu našich osobnostných vlastností. Sme rozumnejší, obozretnejší, pracovitejší, cieľavedomejší, sebavedomejší, ale rovnako sme aj viac priateľskí, ľudskí, máme viac pochopenia pre iných. Vzdelávanie predstavuje životný cyklus, ktorý je prepojený s dospievaním a vnímaním seba samého. Tým, že rozširujeme svoje vedomosti a znalosti, získavame vlastný názor a zároveň tvoríme svoju osobnosť. Vzdelávanie nám pomáha zistiť, kým chceme byť a kým nie. Veľmi dôležité je na seba neustále pracovať a objavovať v čom všetkom môžeme byť dobrý, pretože čím viac zručností a vedomostí máme, tým ľahší je pre nás život.

Čo by ste na vzdelávacom systéme zmenili?

Ak mám byť úprimná, všetko. Myslím si, že súčasný vzdelávací systém nedáva zmysel. Je založený na príliš veľkom množstve teórie, čoho dôsledkom je nulová prax. V dnešnej dobe pustiť žiakov do života bez praxe je nezmysel. Ak chceme študentov skutočne motivovať a zároveň ich aj mnohému naučiť, bez praxe to nie je možné. My sme síce všeobecná škola, ale podľa môjho názoru to nemení nič na tom, že prax je potrebná. Výsledkom súčasného vzdelávacieho systému sú zväčša stratení a neskúsení študenti, čo je zapríčinené tým, že základná - stredná - vysoká škola na seba plynule nenadväzuje.

Aké chyby podľa Vás robia študenti?

Jedna z chýb je, že podvádžajú, avšak nie nás učiteľov, ale samých seba. Chybami sa učíme, zisťujeme, čo by sme mohli zlepšiť. Ak podvádžame, tak sa z chýb nemáme ako poučiť, čím v podstate žiak nič nezíska, možno len dobrú známku, ktorá ale neodzrkadľuje jeho skutočné vedomosti a v budúcnosti im dobrá známka z písomky nebude veľa znamenať. Tým by som mohla nadviazať aj na objektivitu a férovosť. Ďalšou chybou, ktorú študenti robia skoro neustále je sťažovanie sa na učiteľov. Myslím si, že by žiaci mali mať viac sebareflexie. Totižto v škole nie sú iba učelia, ale aj žiaci. Predtým ako ohodnotíme niekoho iného, mali by sme samých seba. V neposlednom rade známky. Príliš veľa žiakov sa učí pre známky, nie vedomosti. To je veľká chyba. V budúcnosti známku z predmetu nevyužijete iba vedomosti.

Čo by ste poradili svojmu mladšiemu "ja"? Zmenili by ste nejaké svoje životné rozhodnutie?

Strašne by sme sa pohádali. Asi by ma nepočúvala, lebo tak konala vždy. Existuje množstvo vecí, ktoré by som zmenila, či urobila inak. Niektoré z hĺbky duše ľutujem, ale keď sa pozerám späťne všetko je tak, ako má byť. Ak by som niektoré veci urobila inak, možno by som nebola tou osobou, ktorou som dnes. Možno by som nebola učiteľkou, možno by som nežila na Slovensku. Verím, že všetko, čo sa v živote stane má svoj dôvod. Minulosť nemôžeme zmeniť, ale môžeme sa z nej poučiť, práve preto by som nič nemenila, ani jediná chybičku. Moje chyby zo mňa urobili človeka a vďaka nim, som sa mnohému naučila.

Je niečo, čo o Vás málokto vie?

Je veľa toho, čo o mne neviete. Každý predsa v sebe skrýva omnoho viac než je vidieť. To podstatné však o mne viete. Som angličtinárka, ktorá miluje anglický jazyk a drámu.

Čo by ste mladým ľuďom poradili?

Ja osobne sa držím pravidla: „Vždy sa správaj k ostatným tak, ako by si chcel, aby sa správali k tebe.“ V profesijnom živote som si tiež našla svoje motto: „Vieš, akých učiteľov si nemala rada, a prečo neboli dobrí, vždy sa správaj tak, aby si nebola ako oni.“